

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел.факс 989 48 66

Изх.№. *110-01-122*
Дата: *18.03.2014*

ДО
Г-ЖА МАРИЯ ШОЛЕКОВА
ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ

КОПИЕ:

ДО
Г-ЖА АНТОАНЕТА МОНЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ОКРЪЖЕН СЪД - ЛОВЕЧ

ОТНОСНО: възражение с вх.рег.№КПП-01-122/2013г. от 04.03.2014г. по описа на Инспектората към ВСС, срещу Акт за резултати от извършена планова проверка на наказателни дела по заповед № ПП-01-22/14.11.13г. на главния инспектор на Инспектората към ВСС в РС-Ловеч

В Инспектората към ВСС е постъпило възражение с вх.рег.№КПП-01-122/2013г. от 04.03.2014г. по описа на Инспектората към ВСС от съдия Мария Шолева, зам. председател на РС-Ловеч. Съдия Шолева посочва, че с настоящото възражение изразява несъгласие с част от направените констатации, изводи и отправени препоръки от извършената проверка.

След като се запознах с постъпилото възражение и за резултати от извършена планова проверка на наказателни дела по заповед № ПП-01-22/14.11.13г. на главния инспектор на Инспектората към ВСС в РС-Ловеч, намирам възражението за неоснователно, поради следното:

1. Във възраженията е посочено, че съдия Шолева е останала изненадана от факта, че в доклада от проверката изобщо не е отразено, че като зам. председател на съда има възложени от председателя административни функции, които изпълнява независимо от присъствието или отсъствието му. В резултат, на което липсва извод, че тези й административни функции обуславят допълнително натоварване, едновременно с натовареността ѝ като съдия. Посочва във възражението, че както е отразено и в доклада винаги е била с еднаква натовареност с колегите

си – 100% по всички видове дела. Изразява несъгласие с посоченото в доклада, че за 2012г. е разгледала 42 бр. ЧНД по-малко от съдия Вутова и не приема направения извод, че тази разлика води до по-малка натовареност в сравнение с колегите ѝ. Обяснява, че това може да се дължи на различния брой дела по Закона за здравето, които съгласно заповед на председателя на съда всеки месец се разглеждат от различен съдия за конкретен период; на различното постъпление от този вид дела по дежурство, каквото разпределение на този принцип е имало до м. март 2012г., както и на изключването ѝ от разпределение на делата по време на отпуск или ако в момента на постъпване и разглеждане на делото е била в съдебно заседание.

Правилата за разпределение на делата и процентната натовареност на всеки съдия за проверявания период е описана коректно в Акта. На л. 5 от Акта е посочено, че е направен извод за постигната равномерна натовареност на съдиите от РС-Ловеч, включени в наказателната колегия. Констатирано е, че единствено при разпределението на ЧНД има разлика и то между съдии с еднакво заложена натовареност от 100%: през 2011г. разликата е 77 дела (съдия Маринова 191, съдия Вутова 269), през 2012г. разликата е 42 дела между най-натоварения съдия Вутова и съдия Шолева, която е с най-малък брой ЧНД. Също така е посочено, че е безспорно при ЧНД предвид характера на същите и начина им на разпределение (по реда на дежурство) не може да се постигне равномерна натовареност. Обстоятелството, че и през 2011г. и 2012г. съдия Вутова е пъти по-натоварена от останалите съдии, предполага неприцисен регламент на разпределение на делата. Именно тази констатация е довела до необходимостта на направения на л.75 от Акта подробно мотивиран извод за неприцисност на издадените от адм.ръководител актове за разпределение на ЧНД и дела разпределяни по дежурство. В резултат, на което е и направената в т.3 препоръка от Акта/л.81/. Обстоятелството, че в Акта не е посочено, че съдия Шолева е зам.председател на съда не променя направените констатации, изводи и препоръки в Акта, с оглед на обстоятелството, че същата е с процента натовареност както останалите съдии.

2. Във възражението е изразено несъгласие с направения на стр.79, абз.1 от Акта извод „Установения висок процент ликвидност на разглежданите дела не позволява кумулиране на допълнителна лична натовареност на отделния магистрат чрез включване на останалите от предходни години дела.” Съдия Шолева счита, че винаги наличието на несвършени дела от предходен период допълнително натоварва както графика за съдебни заседания на съответния съдия, така влияе и на общата му натовареност и срочност при изпълнение на служебните му задължения. Това е вярно. Но направеният в Акта положителен извод за работата на съдиите от РС-Ловеч, означава, че те са наясно с това и своевременно разглеждат разпределените им дела и недопускат допълнително натоварване.

3. Във възражението е посочено, че в доклада присъства констатация, че при разглеждане на делата по внесено предложение по чл.78а НПК от прокуратурата, съдия Шолева не е спазила процедурата и не е прочела след

даване ход на съдебното следствие предложението, с което обвиняемия се предава на съд. Твърди се, че при обсъждане на доклада на 21.02.2014г. в разговор с колегите си установила, че никой от тях не прочита в с.з. предложението на прокурора за освобождаване от наказателна отговорност, но въпреки това за тях няма такава констатация не е направена. Посочено е, че аналогично стои и въпроса с отразеното на стр.40 от доклада, че по НОХД№563/2012г. в разпореждането по реда на чл.248, ал.2 НПК няма произнасяне по мярката за неотклонение на подсъдимия.

В тази част на възражението не се оспорват направените констатации, а само се твърди, че такива не са констатирани и за останалите съдии за което не са представени доказателства.

4. По възражението относно направената на л.62 от Акта по НОХД№319/2011г. констатация, че мотивите към присъдата не са съобразени с нормата на чл.305, ал.3 НПК и са твърде лаконични правните съображения относно определяне на вида наказание и индивидуализиране на размера на същото. Трудно проследимо е като аргументи решението на съда да наложи наказание глоба, при положение, че никъде не е отразено, че обвинението е за престъпление по чл.212 НК в неговата редакция ДВ. бр.10/1993г.. Безспорно съдът е посочил чл.2 НК/без да конкретизира на коя от двете му алинеи базира решението си/, но от мотивите се установява, че препратката е само към прилагането на чл.58а НК. В мотивите аргументи за прилагането на по-благоприятен закон, вида наказание и индивидуализация на размера на същото са изложени в едно изречение само като констатация.

Във възражението е посочено, че тази констатация в Акта е неоснователна. Твърди се, че периода на извършване на престъплението сочи и приложимия закон. В конкретния случай деянието е извършено в периода 13.12.1995г.-31.10.2004г., т.е. не може да има съмнение по коя редакция на чл.212, ал.1 НК съдът е определил наказанието. Още повече, че по действащата разпоредба ДВ, бр.26/10г. е невъзможно приложението на чл.55, ал.1, т.2, б."б" НК, тъй като в чл.212, ал.1 НК вече има фиксиран минимум на наказанието лишаване от свобода.

В становище № 11 (2008) на Консултативния съвет на европейските съдии (КСЕС) относно качеството на съдебните решения се приема, че съдебният акт трябва да бъде разбираем и написан на ясен и прост език, като на всеки съдия се позволява да използва собствен стил или стандартни модели. В същото становище се сочи, че съдебните актове трябва да бъдат обосновани, както и че тяхното качество зависи принципно от качеството на обосновката.

Нерядко в мотивите на присъдата съдът подценява обсъждането на обстоятелствата, свързани с определянето на наказанието, като излага общи и формални съображения. Задължително е съдът да мотивира убедително вида и размера на определеното наказание. Безспорно е, че в конкретния случай съдът се е задоволил в рамките на едно изречение да мотивира индивидуализацията на наказанието.

Освен това във възражението е посочено, че съдия Шолева счита, че законосъобразността на присъдата и обосноваването на мотивите към нея подлежат на инстанционен контрол.

Постановената на 15.09.2011г. присъда по НОХД№319/11г. е влязла в сила на 30.09.2011г.. Съгласно чл.54, ал.1, т.3 ЗСВ Инспекторатът, за да констатира наличието или липсата на противоречива съдебна практика анализира и обобщава делата, които са приключили с влязъл в сила съдебен акт. Това минимално предполага преценка на правилността на приложението на закона по влязлите в сила съдебни актове. За да се установи дали е налице противоречива съдебна практика е задължително да се направи преценка на правилността на приложението на закона по всеки влязъл в сила съдебен акт и при проверката е направено именно това. Известно е според доктрината и съдебната практика, че противоречие в съдебната практика е налице, когато се констатира нееднакво тълкуване и прилагане на определени законови норми от отделни състави на съда, но противоречива (погрешна или неправилна) съдебна практика е налице и когато само с отделен акт е допуснато приложение на закона, което противоречи на неговите изисквания както и на даденото задължително тълкуване на самия закон.

5. По възражението относно направената в Акта/л.65/ констатация по ЧНД№951/2012г., че администрирането на делото и движението по него не се отличава с необходимата бързина. А също и че не са положени в достатъчна степен усилия от страна на съда при извършване на дейности, които са обичайни за всяко едно дело – незавеждане на входяща кореспонденция/получения превод/, изпращане на писма в отговор на нарочно направени искания/Министерство на правосъдието/, липса на екземпляр от изпратения за изпълнение формуляр, както и писмото към него, което не позволява преценка доколко са изпълнени нормите на Закона за признаване и изпълнение, и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции и рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета. Във възражението не се оспорват констатациите относно образуването и движението на делото. Движението на делото е описано коректно на л.41-42 от Акта. На л.65 от Акта проверяващия инспектор е направил извод, че причина за забава на администриране на делото е неговия предмет – нов, непознат, без развита практика, което определено затруднява практикуващите юристи. Констатациите и изводите по това дело не следва да се считат за негатив в работата на съдия Шолева, а да послужат за анализ и подобряване на практиката на съда по този вид дела.

6. По възражението относно направената в Акта констатация, че съдия Шолева е допуснала забава при изготвяне на съдебните актове по 19 бр. ЧНД(13 бр. по чл.243 НПК и 6 бр. по чл.244 НПК) и отправената в т.4 от Акта препоръка – адм.ръководител на РС-Ловеч да извърши проверка по чл.210 ЗСВ за второто полугодие на 2013г. на ЧНД на съдия Шолева на спазване на сроковете по чл.243, ал.4 НПК и чл.244, ал.5 НПК и с оглед резултата да прецени необходимостта от приложението на чл.327 ЗСВ.

Във възражението е посочено, че действително по 19 бр. ЧНД съдията е допуснал забава при постановяване на съдебните актове, тъй като сроковете за произнасяне са изключително кратки и в зависимост от моментната натовареност на съдията, спазването им е било невъзможно. Посочва, че тези дела обикновено са обемни, някои от тях са с фактическа и правна сложност. Счита, че допуснатата забава по тези дела не е толкова сериозна, за да обуславя направената препоръка по т.4 от Акта на фона на цялостната ѝ работа като съдия през проверявания период, както ѝ допълнителната ѝ натовареност във връзка със заеманата длъжност – зам. председател на РС-Ловеч.

Именно защото са отчетени от проверяващия инспектор тези обстоятелства е направена препоръка адм.ръководител да извърши проверка за спазване на процесуалните срокове през второто полугодие на 2013г. от страна на съдия Шолева и ако прецени за необходимо да упражни правомощията си по чл.327 ЗСВ.

Независимо от това следва да се има предвид, че нормите на чл.243, ал.4 и чл.244, ал.5 НПК въвеждат срокове, чието спазване не е поставено под условие и не се оценява по различни мерни системи според конкретната ситуация и конкретния съд. Задължението на съдиите да решават разпределените им дела в определения срок е въведено и с чл.12, ал.2 и чл.210, т.1 ЗСВ, както и с чл.6, т.1 КЗПЧОС. Превишаването на разумната продължителност на производствата, което включва и произнасянето на съдебните актове, е основание за обезщетения за вреди, нанесени от държавата.

7. Относно възражението, че по време на проверката съдия Шолева не е била потърсена от проверяващия инспектор, за да даде своето обяснение за допуснатата забава по наказателните дела, следва да се има предвид, че това е само един от методите на проверката, приложението на който не винаги е задължително.

По изложените съображения приемам, че не са налице основания за промяна в констатациите, изводите и препоръките в Акт за резултати от извършена планова проверка на наказателни дела по заповед № ПП-01-122/14.11.13г. на главния инспектор на Инспектората към ВСС в РС-Ловеч, съобразно възражението.

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:
МАНА КАРАИВАНОВА

